



ที่ พณ 0603/ 1852

กระทรวงพาณิชย์

1/265
3 25 52
15.50 น.

44/100 ถนนพหลโยธิน 1

อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

๒ มิถุนายน 2552

เรื่อง แนวทางการเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย ปี 2552-2556

1. ความเป็นมา

ด้วยประเทศไทยต้องพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศมากกว่า 130% ของ GDP ทำให้ไทยต้องเข้าร่วมการเจรจาการค้าเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน การเจรจาในเวทีต่างๆ มีความคืบหน้าต่างกันไป เช่น

- การเจรจารอบโดฮาของ WTO ประสบปัญหาชะงักงันมาระยะหนึ่งแล้ว ขณะนี้ สมาชิกรอดูแนวนโยบายของรัฐบาลใหม่ของสหรัฐฯ และการเลือกตั้งของอินเดียที่กำลังจะมีขึ้น
- การเจรจาภายใต้อาเซียน กำลังดำเนินการที่จะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 โดยในด้านเศรษฐกิจ มีแผนงานการสร้าง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ที่ครอบคลุมการเปิดเสรีการค้า การบริการ การลงทุน อย่างเป็นขั้นเป็นตอน รวมทั้งกำหนดให้สร้างความสัมพันธ์กับประเทศนอกกลุ่มผ่านการเจรจา ASEAN FTA และการดำเนินการเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการและภาคส่วนต่างๆ ภายในประเทศด้วย
- การเจรจา FTA ที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญกับตลาดหลักและตลาดใหม่ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีการเจรจาสองระดับ คือ

(1) การเจรจากับประเทศคู่ค้าโดยตรง (Bilateral FTA) โดยมีการเจรจากับออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ อินเดีย เปรู EFTA¹ BIMSTEC² และบาห์เรน

¹ European Free Trade Area (EFTA) ประกอบด้วย สวิตเซอร์แลนด์ ลิกเตนสไตน์ นอร์เวย์ ไอซ์แลนด์

² Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation (BIMST-EC) ประกอบด้วย บังกลาเทศ อินเดีย พม่า ศรีลังกา ไทย ภูฏาน และเนปาล

(2) การเจรจากับประเทศคู่ค้าร่วมกับอาเซียน (ASEAN FTA) โดยมีการเจรจากับจีน ญี่ปุ่น เกาหลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย และสหภาพยุโรป

2. สถานะปัจจุบัน

2.1 สำหรับประเทศไทย แม้ว่าการส่งออกจะลดลงอย่างมากจากปีก่อน แต่การพึ่งพาการส่งออกยังอยู่ในระดับที่สูง (77% ของ GDP) ทำให้รัฐบาลยังต้องให้ความสำคัญกับนโยบายด้านการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินนโยบายดังกล่าวในอนาคต ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 190 ที่กำหนดขึ้นตอนการเจรจาหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งในกรณีเจรจา FTA จะเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการในประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานการเจรจาการค้าของไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องจัดลำดับความสำคัญในการเจรจาการค้าระหว่างประเทศขึ้น โดยคำนึงถึงนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมระบบการค้าเสรีและเป็นธรรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการเจรจาการค้า ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียน และกระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลกและประเทศคู่ค้าของไทยในภูมิภาคต่าง ๆ

2.2 กระทรวงพาณิชย์ได้นำเสนอยุทธศาสตร์การเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย ปี 2552-2556 ต่อที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.) ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2552 ซึ่งที่ประชุมให้ความเห็นชอบแนวทางตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยให้ปรับแก้บางประเด็นตามที่ผู้เข้าร่วมประชุมเสนอแนะ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

3. ประเด็นพิจารณา

ให้ความเห็นชอบแนวทางการเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย ระหว่างปี 2552-2556 ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(1) การเจรจาระดับภูมิภาค ให้ความสำคัญกับการเจรจาร่วมกับอาเซียนเป็นลำดับแรก ทั้ง ASEAN AEC (10 ประเทศ), ASEAN FTA (ที่กำลังเจรจาอยู่ คือ อาเซียน-อินเดีย (บริการและการลงทุน) อาเซียน-เกาหลี (การลงทุน) อาเซียน-ญี่ปุ่น (บริการและการลงทุน) อาเซียน-สหภาพยุโรป) และ ASEAN+X

(2) การเจรจาระดับทวิภาคี ให้ความสำคัญกับการเจรจากับประเทศต่าง ๆ ดังนี้

- การเจรจากับประเทศใหม่ที่มีศักยภาพ จากการศึกษาวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกประเทศที่คาดว่าจะมีศักยภาพเป็นคู่ค้ากับไทย และ/หรือ เป็นแหล่งทุน วัตถุดิบ และเทคโนโลยี พบว่ามี 3 ประเทศที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ GCC³ Mercosur⁴ และชิลี ทั้งนี้ ในส่วนของกลุ่ม GCC และ Mercosur นั้น อาเซียนกำลังอยู่ระหว่างการศึกษา

³ GCC (Gulf Cooperation Council) หรือกลุ่มประเทศความร่วมมืออ่าวอาหรับ มีสมาชิกรวม 6 ประเทศ คือ บาห์เรน คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

ผลประโยชน์และผลกระทบ หากมีการจัดทำ FTA ซึ่งไทยอาจให้น้ำหนักกับการเพิ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจลักษณะต่าง ๆ ในการเจรจาของอาเซียนกับประเทศเหล่านี้

- การเจรจากับประเทศที่ค้างอยู่ เฉพาะกับประเทศที่ประเมินแล้วว่าไทยได้รับประโยชน์โดยรวมจากการเจรจา คือ BIMSTEC อินเดีย และเปรู ส่วนประเทศอื่นที่ต้องเจรจาต่อ คือ EFTA รวมทั้ง ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งความตกลงมีผลใช้บังคับแล้ว และตกลงไว้ว่าจะเจรจาต่อหลังจากความตกลงมีผลใช้บังคับ 3 ปี ควรประเมินประโยชน์และผลกระทบก่อนเสนอให้ กนศ. พิจารณาต่อไป

- การเจรจากับประเทศที่มีศักยภาพแต่อาจยังไม่เหมาะสมที่จะใช้แนวทางการเจรจา FTA ให้นำรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าอื่น ๆ มาใช้ เช่น การทำสัญญาความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้า การเยือนระดับสูง การพบปะของคณะนักธุรกิจ เป็นต้น จากการศึกษาวิเคราะห์ประเทศในกลุ่มนี้ได้แก่ รัสเซีย และแอฟริกาใต้

(3) การเจรจาระดับพหุภาคี ควรเร่งผลักดันให้การเจรจารอบโดฮาสำเร็จโดยเร็ว และเพิ่มความสนใจการติดตามตรวจสอบไม่ให้ประเทศต่าง ๆ มีการใช้มาตรการกีดกันกับสินค้าและบริการของไทย

รายละเอียดแนวทางการเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทยปี 2552-2556 ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ



(นางพรทิพา นาคาศัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี

โทรศัพท์ 02-5077505

โทรสาร 02-5475625

⁴ Mercosur (Mercado Comun del Sur) หรือตลาดร่วมแห่งอเมริกาใต้ (Southern Common Market) มีสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย และเวเนซุเอลา สมาชิกสมทบอีก 5 ประเทศ ได้แก่ โบลิเวีย ชิลี เปรู โคลอมเบีย และเอกวาดอร์